

ningsforslag nr. B 7 er en forudsætning for at tage et ansvar for og få indflydelse på de aktiviteter, der fremover skal være i Nordsøen på olie- og gasområdet.

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti

Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at udvalgsarbejdet mellem 2. og 3. behandling af lovforslag nr. L 48 og L 62 ikke har ændret, men bestyret de to partiers beslutning om at sige nej til Nordsøaftalen: Det vil sige, at Socialdemokratiet stemmer nej til B 7, men ja til L 48 og L 62, og at Socialistisk Folkeparti stemmer nej til både B 7, L 48 og L 62.

Økonomi- og erhvervsministeren har afleveret en redegørelse om den særlige kompensationsbestemmelse i den forlængede koncessionsbevilling. Til den redegørelse har Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti følgende kommentarer:

Regeringens notat af 17. december 2003 om kompensationsbestemmelsen efterlader på flere områder læseren med et uklart billede af aftalens konsekvenser i forhold til det, der er afdækket gennem de mange besvarelser i udvalgene.

Det fremgår ikke på nogen måde, at aftalen er så ekstraordinær, at der ikke kan findes noget fortilfælde i noget andet vestligt land, hvilket ellers klart fremgik af eksperthøringen i Folketinget den 9. december 2003.

Det fremgår ikke, at Folketinget gennem ændringer i gældende skatteregler kunne opnå tilsvarende samfundsmæssige gevinster frem til 2012 uden en kompensationsaftale. Regeringen har under udvalgsbehandlingen bekræftet, at vore olieproducerende nabolande – Norge, England og Holland – flere gange har ændret deres skatteregler med virkning for eksisterende koncessionshavere. På den baggrund forekommer regeringens påstand om, at: »Det næppe ville være muligt gennem en aftale at opnå en så væsentlig ændring i fordeling af overskuddet fra aktiviteterne i Nordsøen mellem staten og DUC uden kompensationsbestemmelsen« at være en forkert påstand. Regeringen havde et massivt flertal bag sig i Folketinget til at sikre det danske samfund sin rimelige andel af værdierne fra Danmarks undergrund – et flertal, som også var indstillet på at gennemføre skatteændringer med

omgående virkning, såfremt det ikke var muligt at opnå et tilfredsstillende forhandlingsresultat.

Bestemmelsen om, at DUC skattemæssigt skal »behandles som gennemsnittet af erhvervslivet«, indebærer, at det er højst usikkert, om det danske samfund vil opnå at få sin forudsatte del af værdierne i den danske undergrund. DUC er ikke en gennemsnitlig virksomhed, men den »entreprenør«, som har fået koncession på at indvinde de værdier, som findes i dele af den danske undergrund. Regeringens egne forudsætninger er eksempelvis, at DUC vil opnå en nettogevinst på 59 mia. kr. efter omkostninger og skat frem til 2012 ved at forestå denne indvinde for det danske samfund. Det forekommer ikke rimeligt, hvis denne nettogevinst yderligere skal øges, såfremt Danmark bliver »tvunget« til at sænke den generelle selskabsbeskatning.

Det fremgår ikke på nogen tydelig måde af notatet, at selv lukning af huller eller opretning af utilsigtede virkninger af kulbrintebeskatningen kan medføre krav om kompensation, som det klart fremgik af et åbent samråd med skatteministeren under udvalgsbehandlingen. Notatet efterlader et direkte misvisende billede af de ekspertudtalelser, der fremkom under Folketingets høring den 9. december 2003. Alle de indbudte skatteeksperter udtrykte – endog meget klart – at ingen kunne forudse udviklingen på skatteområdet de næsten 40 år ud i fremtiden, og advarede direkte imod en bestemmelse, som bandt Folketinget på den måde, som kompensationsbestemmelsen vil gøre i de kommende mange år.

Notatet er direkte misvisende, når man sammenligner kompensationsbestemmelsen med »tilbageføring af CO₂-afgiften og pesticidafgiften til erhvervslivet«. Disse afgifter tilbageføres ikke til de konkrete virksomheder, som har betalt afgiften. Der er heller ikke tale om juridiske bindinger på kommende Folketing i forhold til at ændre på afgifterne eller den generelle tilbageføring til erhvervslivet.

Det er direkte forkert, når det fremgår af notatet, »...at det blev aftalt under den tidligere regering, at off-shore sektoren specifikt er undtaget fra CO₂-afgift«. Der eksisterer ikke nogen former for aftalemæssige eller juridiske bindinger for CO₂-afgiften i forhold til koncessionshavere i Nordsøen.

Det er misvisende, når man i notatet indikerer, at der kun kan blive tale om kompensation, så-